

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κύριε συντάκτα τοῦ «*Άστεως*».

Άποκρινόμενος εἰς τὸ ἐν τῷ «*Άστει*» ἔρωτημα σημειῶδτι ἐν τῇ τῆς 24 Μαρτίου 1889 συνεδρίᾳ τῆς Ἀθήνησιν Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρίας ἐποιησάμην λόγον περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ὑψώσεως τῆς σημαίας τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πραγματεία ἐλπίζω νὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς, ἵνα τὸ πόρισμα εἴνε τόδε: Ό Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς δὲν ἤδηνατο τῇ 25 Μαρτίου 1821 νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας, διότι προσκληθεῖς ἐκ τῶν Νεζερῶν διέτριβεν ἐν Πάτραις (ἐν αἷς ἡ ἐπαναστάσις ἤρξατο τῇ 21 Μαρτίου 1821 ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ) ἀπὸ τῆς 23 ἢ τὸ βραδύτερον 24 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου ἡμέρας τῶν Βχέων, διεσπασάντος τοῦ Ιουσούφ ἡναγκάσθη μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Ζαήμην νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς Νεζερά.

Ἐν Πάτραις λαϊπὸν ὑψώσει τὴν σημαίαν, διένειπεν ἄλλας σημαίας πρὸς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ἢ τούλαχιστον ἀρχηγούς τινας αὐτῆς, ἔξεδωκε τὰς πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις πρέσους τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων προκηρύξεις, ἐπεμφεν ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Πετρόμπετην, τοὺς Δηλιγιανναίους καὶ ἄλλους καί, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος.

Διὸ δὲ πράγματα συνετέλεσαν κυρίως ἵνα ἡ 25 Μαρτίου νομισθῇ ὡς ἡμέρα τῆς εὐλογίας τῆς ἐπαναστατικῆς σημαίας: κράτον μὲν ἡ κοινὴ παράδοσις, διετί τὴν ἡμέραν ταύτην εἶχε προσδιορίση ἡ Φιλικὴ ἐταιρία πρὸς κοινὸν εἶγερσιν δεύτερον δὲ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος (1838) προσδιορισμὸς τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὡς ἀμφιετηρίδος τῆς ἐπαναστάσεως. Τοιαύτας δ' ἐξ ἀμφιετηρίδων ὡς ἡμέρων δῆθεν τῶν ἔορταζομένων μεγάλων συμβάντων πλάνων ἔχομεν καὶ ἐν τῇ ἀρχαίῳ ἐλληνικῇ ιστορίᾳ περὶ ὧν λόγον ποιοῦμει ἐν τῇ περὶ ἡς δ λόγος ἐκδοθησμένη πραγματείᾳ.

Ἀθήνησι τῇ 17 Νοεμβρίου 1891.

“Ολας πρόθυμος
Γ. ΚΡΕΜΟΣ

Σημ. Διευθ. Ἀπόλλωνος. — Ἀσμένως ἀναδημοσιεύομεν τὴν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδούμενην ἔγκριτον ἐφημερίδα «*Άστει*» δοθεῖσαν πληροφορίαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Π. Κρέμου ὑφηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διακεκριμένου τῶν συγγραφέων τοῦ «*Άπόλλωνος*».

ΑΡΧΑΪΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἀρχαϊκοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου, σωματείου δεικνύοντος ἀξιεπαίνως τάσεις προόδου

καὶ ὑπὸ πάντων θερμῶς ὑποστηριζομένου, ἐτελέσθη τὴν ἐσπέραν 24 τρ. μηνὸς τὴν $8\frac{1}{2}$ μ. μ. ἔօρτὴν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς σχολῆς παρισταμένου κόσμου πολλοῦ, κυριῶν τινων καὶ δεσποινίδων, τοῦ κ. πρυτάνεως τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ κ. Ραγκαβῆ καὶ πολλῶν ἄλλων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων. Τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου καθηγητὴς κ. Γεώργ. Κρέμος, ἔξαρας ἐν καλλιεπείᾳ καὶ θερμῷ ἐνθουσιασμῷ τὰ ἐκ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς μουσικῆς, ὡς τὴν ἐνόσουν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἀποτελέσματα. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Κρέμου θερμῶς ἐπικροτηθέντα ὁ κ. Δημ. Καλογερόπουλος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἀπήγγειλε τὸ κάτωθι ὠραῖον ποιημάτιον τοῦ κ. Ραγκαβῆ, διότε δ σεβαστὸς γέρων ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη ἐποίησε:

Πρὸς τοὺς «*Ἑλληρας Φοιτητὰς*

Πανὸς μεγάλου κ' εὐγενοῦς πατρὶς τὸ πάλαι ἡ Ἑλλάς,
ἥν κατοικία τῶν Μουσῶν καὶ τέμενος ἡρώων,
ἄλλ' ἡλθεν ἄγριος χειμών, καθ' διν ἡ θάλλουσα κοιλάς
ἔρημωνεσσα ἔμεινε κοιλὰς κλαυθμῶν καὶ γόνων.

Τῆς τυραννίας δι τυφῶν ἐκραγεῖς λαῦρος ἐπ' αὐτῆς,
τῆς πρώην ἐφορείας τῆς ἐπέφερε τὸ τέρματον
τὴν ῥίζαν τὴν πρὶν εὔκαρπον ἔξηραν τῆς ἀρετῆς,
καὶ τῆς σοφίας ἄγονον ἐσκίασε τὸ σπέρμα.

Ἄλλὰ τὸν ἐπονείδιστον ἀφ' οὐ ἀπέσεισε ζυγὸν
ἡ γῆ, ἡτις διέ πρεπεν ἐν ἀμεμήτῳ κάλλει,
οὐδὲν τὸ ἔργον τοῦ λοιποῦ, φυλὴ τῶν νέων γεωργῶν,
νὰ τὴν καλλιεργήσῃτε καλῶς ἵν' ἀναθάλη.

Τοῦν καθῆκον ιερόν, ὃ ὑπηρέται τῶν Μουσῶν,
νὰ γονιμοποιήσῃτε τὴν θείαν ἄρουράν του
καὶ διὰ τὴν πατρίδα σας, ἐξ ὧν κηπεύετε δασῶν
τὰς δάφνας νὰ συλλέγητε στεφάνων ἀμαράντων.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

■ Περιήγησις τῆς γῆς διὰ ποδηλάτου.

Ἡ ἐν Νεαπόλει ἐταιρία τῶν ποδηλατιστῶν παρέθεσε πρότινος κατεροῦ γεῦμα πρὸς τιμὴν δύο νέων Ἀμερικανῶν τῶν κ. κ. Ἀλλὲν καὶ Σαχτλέθεν, οἱ διοῖοι προτίθενται διὰ ποδηλάτου νὰ περιηγηθῶσι τὴν γῆν. Διῆλθον τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν διανύοντες 40 ἐως 50 μίλλια ἀγγλικὰ τὴν ἡμέραν. Οἱ δύο διδοιπόροι θὰ διέλθωσι τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τὸ βωσικὸν Τουρκεστάν καὶ τὴν Κίναν. Ἐν ἡ περιπτώσει καὶ διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπικρατείας θὰ φθάσωσι εἰς τὸν Ειρηνικὸν ὥκεανὸν διὰ τῆς Σινηρίας. Ἡ πρωτότυπος αὕτη ἐκδρομὴ περαισουμένη αἰσίως θέ-